

Årsmelding for Hedmark Nei til EU 2023

Årsmøtet 2023 ble holdt på Scandic Elgstua, Elverum, lørdag 11. mars. 2023

Årsmøtet åpnet med kulturinnslag ved visesanger Erik Lukashaugen.

Leder i Nei til EU, Einar Frogner, holdt foredrag på årsmøtet der han bl.a kom inn på:

Utenfor EU kan vi ha et folkestyre. EU løser ikke klima- og miljøproblemene. Økonomisk vekst og fri flyt fører til sentralisering, stordrift og overforbruk av ressurser. EU er en pådriver for at fattige land skal tillate multinasjonale selskap å etablere seg. EU snakker ofte med bare en stemme i globale fora, men utgjør bare 5% av verdens befolkning. Utenfor EU har vi en fri stemme. Verden er større enn EU. Økt norsk matproduksjon er en kritisk del av vår beredskap. Medlemslandene i EU gis adgang til hverandres fiskeriressurser. Globalt må det produseres mer mat på mindre areal til en voksende befolkning og et stadig mer krevende klima.

Norge handler mest med nabolanda. Artikkel 19 i EØS-avtalen sier at det skal være en gjensidig utvikling av handelen med landbruksvarer. Men over tid har likevel importen av landbruksvarer fra EU vært økende. Det er et spørsmål om politisk vilje/mot til å prioritere norsk matproduksjon

Vi kan aktivt bruke kronetoll eller prosenttoll ut fra hva som er mest gunstig. Vi kan utfordre avtaler/regelverk for å tilpasse de til dagens utfordringer: klima, politisk situasjon.

Vi kan øke norskandelen i foret. Bruk virkemidler for å øke produksjonen av korn, grovfor, proteiner og økt dyrking av proteinvekster i gras- og kornarealer. Bruk kanaliseringpolitikk for å kunne dyrke korn der det er mulig. Vi må beholde fjelljordbruket. Kraftforindustrien må foretrekke norske råvarer.

Økt matvareberedskap og matvaresuvereniteter et mål, nasjonalt og globalt. Allianser. Den breie NEI-alliansen er fagbevegelsen, bondebevegelsen og miljøbevegelsen. Den har en stor politisk bredde med hovedtyngden i en sentrum-venstreakse. Alliansen skal beholdes og videreutvikles. Folket har sagt og sier fortsatt nei til EU. Makta ligger i folket.

Styret i Hedmark Nei til EU har hatt denne sammensettingen i 2023:

Leder: Harald Dyrkorn, Sør-Odal, (på valg i 2024)

Nestleder: Rigmor Tollan, Tolga, (på valg i 2024)

Styremedlem/økonomiansvarlig: Jon Tore Knoff, Tørberget, (på valg i 2025)

Styremedlem: Per Ivar Barmoen Tynset, (på valg i 2025)

Styremedlem: Per Arne Sveen, Elverum, (på valg i 2024)

Varamedlem: Paal Bjerkek, Elverum, (på valg i 2024)

Varamedlem: Helge Christie, Tolga, (på valg i 2024)

Varamedlem: Guri Gjølstad Røhnebæk (på valg i 2025)

Revisorer:

-Jon Ola Rogstad, Hamar, (på valg i 2025)

-Ludvig Bjerke-Narud, Hamar, (på valg i 2024)

Valgkomite:

-Kai Ingmar Østeberg, Solør, (på valg i 2026)

-John Fiskvik, Rendalen, (på valg i 2024)

-Kari Gjems / leder, Grue, (på valg i 2025)

Aktiviteter i styret

Styremøter

I 2023 har det vært sju styremøter.

Fylkesledermøter og fylkesnettverk

Harald Dyrkorn og Jon-Tore Knoff har deltatt i fylkesledermøter og møter i fylkesnettverket.

Fylkesledermøtene er arrangert av Nei til EU sentralt og tar opp aktuelle politiske saker og formidler og forebereder sentrale tiltak til fylkeslagene.

Fylkesnettverket er et internettbasert forum der ledere og observatører fra fylkesstyrene kan delta og utveksle erfaringer.

Rådsmøter i Nei til EU

Rådet kan diskutere alle saker som angår organisasjonens formål og drift og fatte vedtak i viktige saker som ikke kan utsettes til neste landsmøte.

Våren 2023 deltok Harald Dyrkorn på Rådsmøtet. Høsten 2023 hadde Hedmark Nei til EU ingen representant på Rådsmøtet.

Åpent møte om matberedskap, sjølforsyning og EØS

inviterer til

ÅPENT MØTE

Sted: Frich's, Alvdal (tidl. Taverna)
Tid: Torsdag 21. september kl 18.00

Innledere: Tor Jacob Solberg, leder i NBS
Kristina Hegge, styremedlem i
Innlandet Bondelag

Diskusjon rundt møtets 3 temaer:

- **Matberedskap**
- **Importvern**
- **EØS-avtalen**

Velkommen!

Servering av kaffe og biteti!

Arr. Nei til EU - Nord-Østerdal

HNTEU hadde åpent møte på Alvdal Taverna, 21.9.2023 om matberedskap, sjølforsyning og EØS. Innleder var Tor Jacob Solberg, leder i Norsk Bonde og Småbrukarlag, og Kristina Hegge fra Innlandet Bondelag. Møteleder Helge Christie.

Det var ca 35 frammøtte. Debatten gikk livlig. Mange ungdom fra Storsteigen landbruksskole, Tynset Senterungdommen osv tok ordet. Det ble lagd en uttalelse som ble spredt vidt rundt blant annet til stortingspolitikere foran lansering av statsbudsjettet ca 1 oktober. Resultatet ble at SV krevde flytting av flere grønnsaker fra kronetoll til prosenttoll i WTO, som øker importvernet og sjølforsyning. Noen ungdommer sa at de aldri før har lært så mye på et møte! Bidragsyterne ble takket av med smaksprøver fra lokale matprodusenter.

Stand og postkasseutdeling av materiell

Det har vært holdt stands i Nord-Østerdal, i Elverum og i Kongsvinger.

Avisinnlegg

Det er skrevet to avisinnlegg.

Høringsuttalelser

Hedmark Nei til EU har sendt to høringssvar i 2023. Den ene til Strømprisutvalgets rapport Balansekunst. Høringssvaret gjengis her:

Høringssvar til Strømprisutvalgets rapport Balansekunst

Til: Regjeringa

Frå: Hedmark Nei til EU v/ fylkesstyret v/ leiar Harald Dyrkorn

Dato: 14. desember 2023

Hedmark Nei til EU sluttar seg til innhaldet i høringssvaret frå Nei til EU.

I tillegg knyter vi følgjande kortfatta oppsummering frå vår side:

Rapporten Balansekunst er ein omfattande rapport der store delar av innhaldet konsentrerer seg om gjeldande politikk på det energipolitiske området generelt, og på prisfastsetjinga av energi og kraft spesielt.

Rapporten er ikkje enkel lesing. Den er til dels svært teknisk, dette i seg sjølv gjer det vanskeleg for folk flest å forstå og setja seg inn i innhaldet. Dette gjeld spesielt det som omhandlar marknadselementet i fastsetjinga av kjøp, sal og prisfastsetjing.

Samstundes viser nettopp denne delen av rapporten det absurde i saka, det at dette viktige området nær sagt er frikopla ei kvar politisk, nasjonal styring. Alt er overlata til marknaden, og i det ligg det og at Norge har vald å følgja den europeiske unionen sin politikk på området. Levering av kraft til husstandar og bedrifter burde ha vore eit infrastrukturelt gode, ikkje ei vare for fri omsetjing på lik linje med daglegvarer. Alle er avhengig av straum, uavhengig av kvar i landet ein bur, om ein er privatperson eller bedrift. Både tilknytninga til den europeiske unionen sin politikk, og den totale aksepten av at marknaden styrer, fører til fråveret av politisk styring og påverknad. Rapporten synest å gje full aksept for at det må vera slik.

Slik rapporten er utforma, vert ikkje dette aspektet diskutert eller vurdert. Dette ser vi som ein stor mangel ved rapporten. Måten Norge har knytt seg til EU og såleis har vald å følgja unionen sin politikk på svært mange samfunnsmessige område, er heller ikkje vigd nemneverdig plass. Det vert framstilt som at dette temaet ikkje skal vera gjenstand for diskusjon, dermed gjev heller ikkje rapporten svar på alternative måtar å handtera dei energipolitiske utfordringane.

Rapporten har avgrensa verdi samstundes som den er ei stadfesting av rådande politikk på området. Mandatet er ikkje oppfylt. Det må vera lov å undra seg over at ein så omfattande rapport som har kravd både tid og ressursar i utforminga, ikkje tar opp den store utfordringa som manglande kontroll og politisk styring på det energipolitiske området faktisk er.

Den andre høringsuttalelsen ble gitt 2. mai 2023 til **Energikommisjonens rapport NOU 2023:3 «Mer av alt – raskere»** Energikommisjonens rapport NOU 2023:3 «Mer av alt – raskere» . Her er den i sin helhet:

Høringsvar fra Hedmark Nei til EU

Dato: 02.05.2023

Høring av NOU 2023:3 «Mer av alt – raskere» - Svar fra Hedmark Nei til EU

Vi viser til utlyst høring angående Energikommisjonens rapport NOU 2023:3.

Energikommisjonens rapport har som utgangspunkt at Norge vil gå mot et kraftunderskudd i 2030. Her legges det til grunn en forbruksvekst som år for år er langt høyere enn de foregående tiår. vil påpeke Norge i dag har et kraftoverskudd på 15 til 18 tWh i et normalår. Ut fra mål og forpliktelser om reduksjon av klimautslipp samt å stanse og reversere tapet av natur, jf. den internasjonale naturavtalen inngått i Montreal i desember 2022, mener Hedmark Nei til EU at samfunnsnyten av nye prosjekter som øker forbruket av energi må vurderes kritisk. Det må prioriteres hva det knappe godet - kraft - skal brukes til. Verdien for det norske samfunnet av for eksempel datasentre for utvinning av kryptovaluta må kunne anses som svært liten, slik at dette er etableringer som bør utelukkes.

Norge skiller seg på vesentlige måter fra EUs medlemsland ikke bare når det gjelder energiproduksjonen med mye vannkraft og kraftoverskudd. Norske husholdninger har i stor grad oppvarming fra strøm, og Norge er som kjent et kaldt land. Norge har dessuten en stor nøkkelindustri bygd på strøm til konkurransedyktig pris. EUs prosessindustri er bygd på gass. Med en kostpris på 11,77 øre/kWh (konesjonskraftprisen) kan Norge fortsatt holde strømprisen nede, gitt at det utøves en nasjonal, politisk regulering av krafthandelen med utlandet.

Et stort mindretall i Energikommisjonen mener at målsettingen om 40 tWh ny fornybar kraftproduksjon innen 2030 er urealistisk. Kommisjonens flertall vil halvere behandlingstiden for utbygging og nettilgang for å oppnå dette. I REPowerEU-pakken som er til behandling i EU foreslås det hurtigbehandling for utbygging av vindkraft. Hedmark Nei til EU advarer mot at dette vil svekke demokratiet og øke konfliktnivået. Hedmark Nei til EU er sterkt kritisk til utvalgets syn om at Norge må henge med når EU akselererer konsesjonsprosessen. I stedet bør man se på tiltak som kan styrke kvaliteten og kapasiteten i saksbehandlingen av søknader om kraftutbygging, herunder vurderingene av miljø- og naturhensyn, livsløpsanalyser og urfolks rettigheter.

EUS ENERGIUNION: KRAFTMARKEDET OG HANDEL MED ANDRE LAND

Nei til EU mener Energikommisjonens ensidige fokus på økt energiproduksjon ikke er tilstrekkelig for å oppnå en annen sentral del av kommisjonens mandat: «at rikelig tilgang på fornybar kraft fortsatt skal være et konkurransefortrinn for norsk industri». Så lenge Norge er underlagt EUs

energiregler og proppen er ute av badekaret gjennom utenlandskablene til Nederland, Tyskland og England, vil Energikommisjonen «mer av alt raskere» ikke løse strømpriskrisen.

Energikommisjonens rapport omhandler i kapittel 12 forsyningssikkerhet og i kapittel 13 utformingen av kraftmarkedet og handel med andre land. Under punkt 12.5.1 omtales ACERs avgjørelse i oktober 2022 der Sveriges ønske om å regulere og begrense krafteksporten ble avvist med henvisning til forpliktelsen i den reviderte elektrisitetsforordningen (2019/943), som inngår i EUs fjerde energimarkedspakke, om at minst 70 prosent av kapasiteten i overføringsforbindelsene skal være tilgjengelig for markedet.

Hedmark Nei til EU vil påpeke at tilslutningen til EUs energiunion (tredje energimarkedspakke) i 2018 fratok norske myndigheter muligheten til suverent å styre krafthandelen med EU og dermed strømprisen. En uavhengig reguleringsmyndighet (RME) som bare svarer overfor EUs energibyrå ACER og EØS-tilsynet ESA, kan ikke påvirkes eller instrueres av norske myndigheter. RME skal påse at EØS-regelverket følges i Norge og effektuere vedtak fra ACER (via ESA) overfor norske aktører, i praksis Statnett. ACER kan treffe bindende vedtak blant annet i saker om reguleringen av kraftutveksling og kostnadsfordeling ved utbygging av nettforbindinger. Når en sak kommer til ACER, kan byrådet bestemme om alle sider ved saken, ikke bare de elementene som reguleringsmyndighetene i landene ikke er enige om.

Energi er i EU/EØS-retten ansett som en vare. EØS-avtalens artikkel 12 om forbud mot eksportrestriksjoner på varer gjelder også for strøm. Hensikten med EUs energiunion er å integrere det europeiske strøm- og gassmarkedet til et sammenhengende hele, basert på friest mulig flyt til gjeldende markedspris. Nasjonale prioriteringer og kontroll med strømpris står i direkte motsetning til disse målsetningene. Energimarkedspakke 3 er regelverket som gjennomfører målsetningene. Dette vil bli forsterket med EP 4. For å tydeliggjøre at energipakkene betyr en sterkere liberalisering enn det som følger av traktatprinsippene (og EØS-avtalen), omtaler EU-kommisjonen energi som en femte frihet i det indre markedet.

Grensehandelsforordningen (714/2009), som inngår i tredje energimarkedspakke, sier i artikkel 16.3: «For de forbindelseslinjene og/eller overføringsnettene som har betydning for grensekryssende strømmer, skal størst mulig kapasitet stilles til markedsdeltakernes rådighet, samtidig som det tas hensyn til sikkerhetsstandardene for nettdrift.» I forordningens vedlegg punkt 1.2 heter det videre: «Dersom det ikke foreligger noen overbelastning, skal tilgangen til forbindelsesledningen ikke begrenses.»

Regjeringen ba RME vurdere «Handlingsrom for tiltak knyttet til overføring av kraft til utlandet». RMEs konklusjon i notatet av 22.08.22 er at det ikke kan innføres restriksjoner på krafteksporten av hensyn til strømprisen, kun om det er nødvendig for å ivareta forsyningssikkerhet (https://www.nve.no/media/14390/svar-paa-oppdrag-handlingsrom-for-tiltak-knyttet-til-overfoering-av-kraft-til-utlandet-4103282_1_1.pdf).

Stabile og forutsigbare strømpriser, som er lavere enn i andre land, er uforenlig med en europeisk kraftbørs der høyeste bud setter prisen. Nord Pool er hovedbørsen for fysisk krafthandel i Norden og Baltikum. EU/EØS-regelverket sier ikke uttrykkelig at det skal opprettes egne kraftbørser, men grensehandelsforordningen artikkel 12 har klare formaninger om å fremme utviklingen av kraftbørser. Det ligger som en forutsetning at kraft skal omsettes på en markeds plass. Det er RME

som gir konsesjon til kraftbørser. EU-kommisjonens forordning om kapasitetsfastsettelse og flaskehalshåndtering (CACM, 2015/1222), som er inntatt i EØS, legger opp til konkurranse mellom flere kraftbørser.

OM HANDLINGSROM FOR NASJONAL REGULERING

RMEs vurdering av handlingsrommet kan ikke anses som en endelig fasit. Høy pris er gjerne uttrykk for en mangelsituasjon, som igjen henger tett sammen med forsyningsikkerheten. Risikoen ved å tolke reglene på en annen måte er dessuten ikke stor, hvis EØS-tilsynet ESA tar Norge inn for EFTA-domstolen, og Norge blir dømt, må det som domstolen mener er i strid med EØS endres, men det ilegges ingen straff. En prosess som dette kan pågå i mange år.

Med EØS-avtalens artikkel 112 kan det raskt innføres regulering av krafteksporten. Denne beskyttelsesklausulen kan brukes «dersom alvorlige økonomiske, samfunnsmessige eller miljømessige vanskeligheter som kan vedvare, er i ferd med å oppstå i en sektor eller innen et distrikt». Både kraftkrevende industri og energisystemet som helhet er alvorlig rammet eller truet. Beskyttelsestiltak skal være begrenset i tid og omfang. Avtalepartene orienteres umiddelbart og rådslagninger innledes i EØS-komiteen «med sikte på å finne en løsning som kan godtas av alle parter».

EØS-avtalen artikkel 13 åpner for at det kan innføres restriksjoner på varehandelen når det er begrunnet ut fra blant annet «hensynet til offentlig moral, orden og sikkerhet». Terskelen er ansett for å ligge høyt, men den er lite utprøvd i praksis. Videre sier artikkel 25 at man kan innføre «egne tiltak» når det er «en alvorlig mangel på eller fare for alvorlig mangel på en vare som har avgjørende betydning for den eksporterende avtalepart». Det har flere ganger vært varslet om fare for rasjonering av strøm.

Verken EØS-avtalen eller tredje energimarkedspakke forhindrer Norge fra å regulere fyllingsgrad i vannmagasinene. Kravene til magasinbefylling i forhold til normalen for årstiden kan skjerpes, for å sikre en stabil kraftsituasjon i Norge. Indirekte vil dette regulere eksporten, men kan også begrunnes med for eksempel hensyn til natur og miljø. Konsesjoner som er gitt kan endres i tråd med dette.

For både kabelen til Tyskland og den til Storbritannia gir konsesjonene rett til å endre vilkårene dersom allmenne hensyn gjør det nødvendig. Konsesjonsvilkårene kan omgjøres slik at nettoeksporten ikke er større enn Norges faktiske kraftoverskudd til enhver tid. For kabelen til Tyskland må dette ses i sammenheng med allerede nevnte tiltak for nasjonal regulering. Overfor Storbritannia, som er utenfor EU og EØS, kan kraftavtalen sies opp med 12 måneders varsel hvis forhandlinger ikke fører frem.

Offentlig infrastruktur og ytelser skal være utenfor EØS-avtalens rekkevidde. Strøm er ikke som en hvilken som helst vare. Norsk industrihistorie og samfunnsbygging gir gode argumenter for at strømforsyning er grunnleggende infrastruktur. På dette grunnlaget kan Norge utfordre EU/EØS-rettens gjengse definisjon av strøm som en vare. Ved å gjøre tilpasninger i energiloven kan man underbygge at innenlandsk disponering av norsk vannkraft og strømforsyning er en offentlig ytelse.

EØS-avtalens artikkel 125 sier: «Denne avtale skal ikke på noen måte berøre avtalepartenes regler om eiendomsretten». Etter ordlyden ligger det her en betydelig begrensning i hva EØS-avtalen kan regulere. Disponeringen av kraft er utøvelsen av eierskapet av blant annet vannfallrettigheter, så

bestemmelsen tilsier at det bør være et betydelig handlingsrom i bruken av kraft – enten det er å selge den til lavere pris til norske forbrukere eller å eksportere den. I hjemfallssaken i 2007 fant derimot EFTA-domstolen at EØS-reglene om etablering og investering i aller høyeste grad berører eierskapet til vannkraft. Hjemfallsretten, som ble innført i konsesjonsloven av 1917, betyr at kraftverk i privat eie overtas vederlagsfritt av staten etter 60 år. ESA mente hjemfallsretten diskriminerte private i forhold til fylkeskommunale og kommunale kraftverk, og derfor var i strid med EØS-avtalen. Det ga altså EFTA-domstolen ESA medhold i. Hjemfallsordningen ble ikke avvirket, men det ble gjort flere tilpasninger etter dommen. Det prinsipielle poenget er at den klare ordlyden i EØS-avtalens artikkel 125 likevel ikke ga det brede nasjonale handlingsrommet som man hadde lagt til grunn fra norsk side.

Hvis handlingsrommet ikke viser seg å være tilstrekkelig til å sikre en strømpris i Norge for industrien som er gunstigere enn i konkurrerende land, kan Norge ta opp spørsmålet i EØS-komiteen med sikte på å forhandle hele eller deler av tredje energimarkedspakke ut av EØS-avtalens energivedlegg. Alternativt kan Norge straks påberope seg «nødbremsen» artikkel 112, mens storting og regjering samtidig tar skritt for ensidig å endre norsk lovverk gjennom å stryke alle henvisninger til aktuelle direktiver og forordninger på elektrisitetsområdet.

Videre kan Norge påberope seg veto retten i EØS mot EUs fjerde energimarkedspakke. Dette vil stanse videre norsk integrering i EUs energiunion, og kan også føre EU til forhandlingsbordet om tredje energimarkedspakke. Veto (eller reservasjon) er en rettighet Norge har. EU kan ikke innføre tiltak på andre områder, kun kreve at den direkte berørte delen av EØS-avtalen settes ut av kraft, det vil si innenfor energiregelverket.

Hedmark Nei til EU merker seg at Energikommisjonen «mener at det bør utredes hvordan utvekslingen på mellomlandskablene kan innrettes slik at prissmitten fra store omliggende kraftsystem til det relativt lille norske systemet ikke overstyrer norske energipolitiske målsettinger». Vi ser med interesse fram til rapporten fra det nedsatte utvalget som skal gå inngående inn på om det er mulig å komme tilbake til en pris bygd på kostpris i landet vårt.

POLITISK KONTROLL MED NETTILGANG

Nei til EU vil påpeke at det foreligger et stort potensial for å energieffektivisere vannkraftverk og bygge ut desentraliserte energisystemer, for eksempel kortreist energi som jordvarme og varmepumper.

Hedmark Nei til EU merker seg Energikommisjonens vurdering av at en energieffektivisering på 15 til 20 tWh er mulig og ønskelig. Hedmark Nei til EU mener kommisjonen burde gått lenger i å vurdere om premisset bak den voldsomme økning i forbruk fram til 2030 er i samfunnets interesse. Når kommisjonen først argumenterer med at det er kraftbalansen som bestemmer prisen, så burde man kunne si nei til å bruke strøm på for eksempel utvinning av kryptovaluta.

Hedmark Nei til EU mener at politisk kontroll med nettilgang og våre begrensede strømrressurser er en del av vår nasjonale suverenitet. Vi er imidlertid bekymret for at også dette kan være begrenset av EØS-avtalen. Stortinget vedtok å innføre full elavgift for utvinning av kryptovaluta fra 1. mars 2019. Dette som et unntak fra redusert elavgift for datasentre (som var innført 1. januar 2016). Da reagerte overvåkningsorganet for EØS-avtalen ESA fordi det ville være konkurransevridende å

gjøre forskjell på hva datasentrene gjør. Etter disputten med ESA gjorde Solbergregjeringen retrett, og subsidieringen av kryptovaluta fortsatte.

I et brev til departementet i oktober 2020 sier ESA at ACERs avlegger i Norge RME alene skal bestemme regler for fastsetting av tariffer og nettleie og tildeling av kapasitet (<https://www.stortinget.no/no/Hva-skjer-pa-Stortinget/EU-EOS-informasjon/EU-EOS-nytt/2020/eueos-nytt---4.-november-2020/esa-stiller-sporsmal-om-uavhengigheten-til-rme/>). Spesielt legger ESA vekt på vilkårene for tilknytning til og bruk av nettet, samt at klage på avslag skal behandles av et uavhengig organ.

Høyesterett i plenum skal i september vurdere og dømme Nei til EUs søksmål om at tilslutningen til EUs energipakke 3 ikke var en «lite inngripende» suverenitetsavståelse, og derfor ble vedtatt i strid med Grunnloven. Slik vi leser Energikommisjonens rapport har den ingen troverdig forklaring på hvordan strømpriskrisen skal løses med Norge innenfor EUs energiunion, underlagt EUs energiregler og vedtak fra energibyrået ACER (formelt via ESA og RME i Norge). Vi leser også Energikommisjonen slik at det er av stor betydning for norsk næringsliv og økonomi at det er mulig å få kontroll med strømprisene.

Annet

Planlegging av åpne møter om ACER, Energipakke 3 og videre kamp mot Energipakke 4 sammen med Senterpartiet og andre i Nei-alliansen ble påbegynt høsten 2023, men ble ikke gjennomført.

Medlemsutvikling:

- 1009 betalende i 2023 (totalt: 1136)
- 1236 i 2022.
- 1085 i 2021
- 1090 i 2020
- 1161 i 2019
- 1219 i 2018

Økonomi

Regnskapet for 2023 er ført av regnskapsfirmaet Vekstra Nord-Øst BA, avdeling Vingelen.

I 2023 var det et overskudd på kr. 72 032,- .8 Egenkapitalen kr. var 872 832,-

Regnskapet for 2022 viste et underskudd på kr. 23 623,- og egenkapital på kr 798 800,-.

Styret bevilget i sitt møte den 27.4.23 kr. 10 000,- til Ungdom mot EU. Summen er bokført hos UMEU i 2023 som gave fra Hedmark Nei til EU.

Skarnes, 8. april, 2023

Harald Dyrkorn
styreleder